

[Christmas Møller.]

dag kan afvise det; Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fisker, afviste det jo i Virkeligheden heller ikke. Men jeg vil ogsaa have Lov at sige, at naar man bliver ved her i Tinget og ogsaa udenfor at angribe Kriseforliget og angribe ogsaa mit Partis Stilling, saa burde man sige til sig selv, og videre vil jeg gerne sige, at det vilde vist være rimeligt, om vi hurtigst muligt fik en Redegørelse for, hvorledes de sociale Udgifter er i andre Lande og i vort Land. Det har vi jo faaet nogle Gange før, men det er aabenbart saa længe siden, at Agitationen igen begynder at gaa i Retning af, at vi svømmer ud over alle Grænser i Sammenligning med andre Lande. Og hvad Skattepolitikken angaar, vil jeg sige, at det kan jo ikke nytte, at man bliver ved med i særlig Grad overfor de Konservative at nævne, at Kriseforliget af Oktober angav den anden Linie end den, som er fulgt i den engelske Politik af Macdonald-Regeringen. Det var for den direkte Beskatnings og for den indirekte Beskatnings Vedkommende nøjagtig det samme, som man gjorde i England.

Jeg mener altsaa, at man maa sige til om, hvad man paa de enkelte Omraader vil, og mit Parti er da af den Opfattelse, at Gyldigheden af Kriseforligets Landbrugslov af Oktober bør forlænges, saaledes at de 2 pCt. kommer til Udbetaling. Jeg mener, at der hos overmaade mange Landmænd blev skabt en berettiget Forventning om, at de skulde faa hvert Kvartal saa stort et Beløb, at det blev de 2 pCt. af Forskellen mellem Gæld og Nettoformue. Vi er endvidere af den Opfattelse, at Midlerne hertil maa skaffes gennem indirekte Beskatning. Vi mener, det vil være nødvendigt, og havde vi Magt som Agt, vilde vi arbejde for at gennemføre en permanent Nedsættelse af den faste Ejendomsbeskatning i Overensstemmelse med de Lovforslag, der er blevet gennemført i Landstinget. Vi mener, det er af afgørende Betydning, naar man skal tage Stilling til hele den økonomiske Situation og til disse Forslag, at Partierne snarest fra Regeringen faar Besked om, hvorledes Valutaloven af 30. Januar virker, og om det ikke vil være nødvendigt at gaa over til de handelspolitiske Forholdsregler, som efter vor Opfattelse var langt langt bedre, en Opsigelse af Handelstraktater og at give Finansministeren en Bemyndigelse til overfor Lande, der behandler os paa en særlig daarlig Maade, at træffe toldpolitiske Foranstaltninger.

Vi mener endvidere, at det vil være

nødvendigt først og fremmest at føre denne økonomiske Politik, og vi mener videre, at det vil være nødvendigt paa Toldlovens Omraade at gennemføre en Række Foranstaltninger. Jeg er af den Opfattelse, at naar Sukkerprisen i 1922 var 92 Ø. og i Dag er 29 Ø., og naar man ser paa Sukkerforbrugets Størrelse pr. Indbygger i vort Land og i andre Lande, saa maa det i en Tid som denne være muligt at tage en Afgift dèr til alment Formaal. Jeg nævnte videre, at jeg tror ikke, den Tid er fjern, da ved Siden af Aarhundredbegyndelsens Agitation om den fattige Mands Snaps den gamle, ensomme Kones ensomme Kaffeaar maa sættes i Skamsekrogen. Jeg nærer ingen Tvivl om, at dette vil være nødvendigt, og at vi paa en Række andre Omraader maa danne vor Toldlov saaledes, at vi ved Toldpositioner drager Omsorg for de Produktioner, som vi i ganske særlig Grad skulde fremme herhjemme ogsaa paa Landbrugets Omraade og paa Havebrugets Omraade.

Jeg tror videre at maatte sige, at Tiden maa være inde for Regering og Rigsdag til at træffe Afgørelse og positiv Afgørelse med Hensyn til et længe eksisterende Stridsspørgsmaal, nemlig om Beskatningen af Andels- og Brugsforeninger. Der er ikke nogen som helst Rimelighed i, naar man gaar det private Næringsliv ind til Marven, saaledes som man gør det, at lade et stort Omraade som dette være fuldkommen frit, hvorved man oven i Købet skaber en usund og urimelig Konkurrence overfor det private Næringsliv. Vi har paa en Række andre Omraader stillet Forslag om indirekte Beskatning, Forslag, som ligger til Behandling her i Tinget, og som jeg ikke behøver at omtale nærmere. Men alene det, jeg her har nævnt, viser jo, at vi er af den Opfattelse, at man i Dag maa gaa ind i en indirekte Beskatning, som ikke, saaledes som da man begyndte, kun rammer Luksusvarer. Senere gik man over til Halvluksusvarer; men nu maa vi tage fat ogsaa paa Varer, som i og for sig maaske ikke har en luksusaagtig Karakter, men om hvilke man maa sige, at Forbruget er eksorbitant stort her i Landet i Sammenligning med Forbruget i andre Lande.

Den højtærede Finansminister og Regeringen er med sit Forslag efter min Opfattelse begyndt meget, meget langt fra det, hvormed dette eventuelt kan ende. Der har i den sidste Tid i Pressen været Tale om, at det ene Oppositionsparti afviste Forhandling, og at det andet var villigt til Forhandling. Denne Betragtning, som jeg